

Delta de l'Ebre

La construcció d'aiguamolls artificials redueix l'efecte dels abocaments agrícoles

M. M.
DELTEBRE

Un estudi coliderat pel Consell Superior de Recerques Científiques (CSIC), organisme dependent del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, i per la Universitat de Barcelona (UB) ha avaluat l'efecte dels aiguamolls,

tant naturals com construïts, en la descomposició de la matèria orgànica de la vegetació dominant al delta de l'Ebre: el canyís, *Phragmites australis*, i l'espaldanya, *Typha angustifolia*. Els resultats, publicats a la revista *Wetlands*, destaquen l'efectivitat dels aiguamolls artificials per a reduir l'efecte dels abocaments

agrícoles, així com per a afavorir la captació de carboni i la formació del sòl.

En concret, al Delta funcionen els aiguamolls de l'Embut i Illa de Mar, al marge dret i esquerre respectivament, adequats per anar depurant de forma natural l'aigua procedent dels arrossars que acaba a les badies dels Alfacs i el Fangar.

«Es tracta de filtres verds, on es redueixen amb èxit les concentracions mitjanes d'amoni, nitrit, nitrat i fosfat, incrementant considerablement la qualitat de l'aigua», explica Margarita Menéndez, investigadora de la UB.

Segons destaquen des del CSIC, els aiguamolls, ecosistemes àmpliament distribuïts en àrees

costaneres com a estuaris i deltes, són crucials pel manteniment de la biodiversitat i juguen un paper clau en el processament global del carboni. A més, actuen com a defenses naturals contra les tempestes i inundacions, contribueixen a la recàrrega d'aquífers, regulen el clima i funcionen com a filtres naturals de contaminants.

Encara no es comprèn del tot com afecten els aiguamolls, tant

els naturals com els construïts, als processos de descomposició i al cicle de carboni. «En el nostre experiment, vam col·locar unes malles amb fullaraca als aiguamolls i, després d'un temps, les vam tornar a treure mesurant com havia canviat el seu pes segons la quantitat de fulles descompostes. Les nostres troballes indiquen que els corrents d'aigua superficials procedents d'activitats agrícoles van descompondre les fulles de manera similar en tots dos tipus d'aiguamolls, la qual cosa suggereix que tenen un efecte important en el processament del carboni», explica Rebeca Arias-Real, investigadora del Museu Nacional de Ciències Naturals (MNCN-CSIC).

**Un estudi mostra
els efectes positius de
filtres verds com els
de l'Embut i Illa de Mar**